

כל ראשי המשקיפים של האו"ם עזבו את תפקידם כשוואי ישראל - מדוע ?

קארל קארלמון פון הורן לא היה מעולם אהוד בישראל. השבוע היה אהוד עוד פחות, אם בכלל ייתכן הדבר. הגנרל השוודי, שעמד בראש מטה ה-משקיפים של האו"ם משנת 1958, פירסם ספר שהעמיד את הארץ כולה על רגליה. כבר היו התקפות על ישראל. כבר נכתב אפילו ספר, בידי קודמו של פון הורן, הגנרל אדסון ברנס, בו נמתחה ביקורת על ישראל. אבל התקפה טוטאלית כמו שכתב אותה פון הורן לא ראתה עדיין אור.

על וולטר איתן, כיום שגריר ישראל בפאריס, או מנהל כללי של משרד החוץ: "היתה זו חתימה משונה, כאשר האזנית לפרופסור אוכספורד זה, יליד בוואריה, שבפיו אנגלית ללא פגם אבל מוטעמת מדי, חשתי ברמו אישי שחצני, שאף כי אין לישראלים ברירה אלא להשיג לים איתי, לא ייתכן שהייל ברוטאלי וגם מן הארצות הבלתינודעות של הצפון ה' קפוא יכול לנהל משאומתן באותה רמה

בעיקר ממנהיגים ילידי פולין, בעלי רמה מקצועית מובהקת, הנשענת על תקיפות ועל החלטה שלא להזניח שום אמצעי". במיוחד האמצעי, לו מקדיש פון הורן שורות ארוכות בספרו: המין. וזאת התמונה שהוא מציי: אחרי ש' השחיתו את אנשיו, שיחדו אותם וסיבכו אותם בעסקי הברחה, טמנו להם אנשי ה' מודיעין הישראלי את הפח הסופי: בין סדיני מיטותיהם, בדמותן של נערות יש-ראליות יפהפיות. ליתר דיוק: חיילות צעיר-רות, ששותררו משרותן הצבאי לתפקידים מיוחדים. "התפקידים היו מיוחדים כל-כך, עד שכינינו אותן נערות הקומנדו, לאחר שגילינו חברות אחרות של מוסדר זה בתל-אביב ובטבריה".

לישראלי נשמעת טענה זו אחילית. אבל לור, הניוון מתעמולה ומסיפורים דמיוניים על חיילות צה"ל — זהו בדיוק התפקיד הסבעי שהוא רואה לחיילות אלה. מספר פון הורן: "באחד המשרדים היה פקיד זוטרי שהכרונות היטב. ביתו היה פתוח לאנשי האו"ם ברהבות שלא תאמה כלל את משכורתו... החלטנו לברר פרטים עליו ועל היפהפיות הישראליות, שעיסרו את את ביתו וסייעו לברר את האורחים מאנשי האו"ם. הסתבר כי כמה מהן נערות קומנדו. פעם אחרת ליחה אחד מקציני האו"ם נערה ישראלית לביתה בלילה. פון הורן קורא לה רחל, ומתאר אותה כצברית שחר-רתישער ושנמנה. באותו לילה העניקה את

גייזתם בונד

אינטלקטואלית כאנשי התרבות והנסיון ה' פוליטי בתוך משרד החוץ הישראלי.

על יוסף תקוע, הממונה על ענייני ועדות שבתית-הנשק במשרד החוץ: "יליד סיביר, שעמו נכחו לי דיונים נפתלים רבים. כבר בפגישה הראשונה הוכירו לי מראהו והתנהגותו אחד מבני משפחת הנחשים... זוהי מזיגה של נחש ומאלפון".

על גולדה מאיר, אז שרת החוץ: "גבולת בעלת גוף, המתקיימת כנראה על דייטה של סיגריות וקפה, קורנת מסביב אחירה שהייתי מגדיר אותה כדם יותר מחן".

על בריגוריון: "היה מרבה לצטט מתוך התנייך, אף שלא עשה עלי רושם דתי".

על מה שנראה לו כתספורת הדיפלה הישראלית: "זעקות חמס טי פוסיות לפוביה הלאומית — מין כשרון-שבתורשה לפרש כל מאורע במושגים של רדיפה. הלך-רוחות זה מוליד נקמנות".

על הודעות ישראליות: "מעור-לם לא האמנתי שאפשר לעקם את האמת בצנינות ובמומחיות כזו".

על העם הישראלי בכלל: "אין לך מדינה שכלפי חוץ היא מאוחדת כישראל, אך שבפנים היא קרועה ושסועה במחלוקות או בקינאה אישית, הצומחות מן הגיגודים בין העולים ממדינות שונות, שמהם מורכבת ישראל... שינאות וקינאות חריפות, ש' כנראה הן חלק בלתינפרד מן האופי ה' יהודי".

חסדיה לאותו קצין, כפי שעשתה לקצינים אחרים לפניו. בצאתו מן הבית המחין לו איש חביב, שהוכיר לו כי אשתו עומדת

אחרי שסיימו את תפקידם בראש מטה המשקיפים השניים: קודמיו של פון הורן בתפקיד, ברנס הקנדי ובניקה הזני. הם צולמה במטה שלהם בירושלים, ערב החלפתו של בניקה בברנס.

גם הם השמיצו

לכוא בקרוב. אם יעביר סודות, לא יגלו לה. כמובן שהוא לא נכנע לסחטנות. שרותי הביזן הישראליים ניסו להשפיע באותה שיטה אפילו על פון הורן עצמו. הוא מעיד, ששלחו מישהו לאחד מקציני המטה שלו, כדי לברר אם הגנרל מעדיף מאהבת ישראלית או ערבייה.

כסם אינו נשק מוכר

אין ספק כי בירושלים הסתובבו אז — ומסתובבות כיום — נערות המחפשות להגיע למיטותיהם של אנשי האו"ם. חלק מהן מועסק על-ידי שרותי הביזן. לא כל הנערות האלה הן זנונות, או מזדנבות. כמה מהן שייכות לעיילת החבר-תית. קודמו של פון הורן, הגנרל הקנדי

ספר גם אינו חוסך את שבטו מאנשי האו"ם עצמם, שעברו במכניזותיהם ה' בנות מצד אחד של הגבול למישהו, ללא ב' ביקורת. חלק הגון — או בלתי-הגון — מהם, העביר באותן הזדמנויות סחורות מוב' ירחות: סכנירגילוח, סיגריות, סרטים, מכשיר יידידיו, רשמקולים — אפילו סמים משכ' רים. גם בזה אשמים, לדברי פון הורן, הישראלים, ששילמו יפה לאנשיו בשביל ה' הברחה המאורגנת.

אבל הפרק הסנסציוני ביותר בכל הספר נוגע לשרותי הביזן הישראליים. "אז לא היה לי אף השד עד היכן חדר שירות הביזן הישראלי לתוך הפיקוד שלי. אבל לא היה לי ספק לגבי יעילותו. ידעתי שאנשי הסגל שלו באים מקרב בעלי-נסיון בכל שרותי הביזן בעולם כולו, והללו ינקו השראה

גנרל פון-הורן

זכור בישראל כיהיר, מתרחק מישראלים ורגיש לכל פגיעה אמיתית או דמיונית בכבודו. אחרי שגמר את שירותו התיישב במשך כמה חודשים בבירות, זכה לעיטור ירדני מידי המלך חוסיין.

לחלוטין. כל הסיפור הוא בדיחה בטעם רע. אני משער שאמנם נכון שמסתובבות נערות סביב אנשי האו"ם. זה קורה בכל העולם. אבל אם זה היה כפי שהגנרל מתאר, הוא היה צריך לצאת מכאן משהלבה, לא רוטן".

ואילו אחד המקורות הצבאיים המיהמר נים השיב לשאלות העולם הזה: "צה"ל לא שיתרר מעולם, ואינו משחרר כיום, חיילות משירות צבאי, כדי שילכו לשכב עם אנשי או"ם. זו שטות מוחלטת! סכסס אינו מופיע ברשימת הנשק של צה"ל. אני, על כל פנים, לא מכיר דבר כזה. אני לא מתאר לעצמי שמישהו היה מנסה להפוך את פון הורן לסוכן, באמצעים כאלה".

מדוע הם שונאים ?

נקודה המעציבה בכל הספר, היא דחקא זו המובאת בסיומו: "בכל ימי לא נפגשתי באומה בעלת כשרון איך-קץ עד כדי כך להפוך רצון-טוב לאכזבה, ולע' תים קרובות לסלידה. נדמה היה, שבמדינה יושב דיבוק ההופך יידיים פוטנציאליים לשונאים... לא הייתי ואיני אנטישמי".

זאת עובדה מרה: מכל ראשי מטה ה' משקיפים, יצאו כולם, פרט לאחד, עוינים לישראל. האחר: ראש-המטה הראשון, הגנ' ראל האמריקאי ויליאם ריילי.

אפשר לקבל כנכונה את קביעת פון הורן, כי הוא — ויש להניח שכמותו גם קודמיו — הגיעו לישראל מוכנים להיות יידייה. או לפחות: נייטראלים. מה הפכס לאויבים? הוא עצמו מספק חלק מהתשובה: היחי-רות הישראלית, החשדנות מפני זרים, ה' התחכמויות ואחיות-העניינים. במיקרהו של פון הורן הרחיקו הדברים עד כדי כך, ש' ישראל התלוננה רשמית לסגן מוכיר האו"ם ראלף באנין, שראש מטה המשקיפים העביר סודות צבאיים לערבים.

אבל נוסף לסיבות אלה, קיימת סיבה אחרת, שפון הורן אינו מזכירה, אך הידועה: היטב לכל מי שעוקב אחרי קציני האו"ם: הערבים נראים להם סימפטים יותר. הם מנומסים יותר, משרתים ביתר חן — והע' קר: מיסכנים יותר. איזה איש תרבותי יכול לראות את מחנות הפליטים, ולא לרחם על יושביהם?